

Е:ТО.

от ВБВ

Литературенъ
вестникъ

Е:то. от ВБВ

*Искам да им даря благо. И благодаря на Йордан Люцканов, Пламен Александров,
Лъчезар Еленков и Марин Бодаков.
Признателен съм на Миглена Николчина и „Ах, Мария”, че ме подкрепиха.*

Отправлям специална благодарност към художника на книгата...

*Кратка анотация към сбирката: Географии, биографии и себеграфии. Органика
пряко механиката. Няколко научни съобщения и душевна невъздържаност.*

Протезите за четене на сбирката:

1. С курсив са отбелязани всички места за четене на висок, гръмък глас.
(Читателят може да се изправя докато чете на всеослушание - така той
ще усеща творбата с цяло тяло.)
2. С по-дребен шрифт са всички допълнителни чувства и данни.

Е:то. от ВБВ
българска

© ВБВ, 2000

© Съдбина Видинска, художник, 2000

© Литературен вестник, 2000

София, година 2000

ISBN 954-9602-14-1

На задната корица:

Карта на Черно море от анонимен атлас 1572 год. Bibl. Vaticana. Cod. Barb. Lat. 4394, tav. 3

Е.ТО.

от В.Б.В.

*Литературенъ
вестникъ*

Съдържание

<i>Предисловие</i>	7
<i>А.</i> <i>единственото възможно начало на сбирката: Своето като страшно.</i>	8
<i>любов [любоф] - (ретроклишета)</i> <i>невъздържани крайници и издатини.</i>	9
<i>писането</i> <i>... и Досадата от речта, отношенията и очите.</i>	10
<i>Милост (Криптограма на свечерието там...)</i> <i>За покаянието, липсата на воля и необходимостта от наказание чрез обвинение.</i>	11
<i>Несъответствия</i> <i>това, което е случаят.</i>	12
<i>31</i> <i>за това как не може да се обясни въобще възможността за промяна...</i>	13
<i>Остранен възглед</i> <i>посоката, която избрах и граматиката, която умея.</i>	14
<i>домът речникъ</i> <i>(жанрово) пътешествие към Тракия;</i> <i>и че Историята е дебело мъжко виме някой път.</i>	15
<i>Беларус - приказка</i> <i>Текст за замирането на изтока на Европа; за хубостта на труда и</i> <i>плакатното дело. За раждането на трите изкуства и историята на Беларус.</i> <i>За спомена; ...и похощдението да желаем да раздерем дробовете си с глас. И...</i>	17
<i>Кавказъ (операционализъм)</i> <i>Това е Средата: околна, средище, посредник.</i>	19

<i>Per-Sonare</i>	21
<i>текст срещу латините. Как е безболезнено потъването към само-persona. И как се режисира (moulder:modulus). Alegория на своя живот.</i>	
<i>Забравени научни изследвания - Leibnitz</i>	22
<i>(Из „Предтечите на модернизма в изкуството“)</i> <i>списък и разказ за етиката и геологията (облото). Предтеча на дада.</i>	
<i>Rousseau е повест (Из „Предтечите на модернизма в изкуството“)</i>	24
<i>текст за гражданското състояние на метеорологията; за прехода от препис и запис към звук; и за това, че всяко съжаление е в основата на някакво откритие. Невъзприетата му опростена система за нотно записване и Сифилисите са част от характера на западния СИМВОЛИЗЪМ.</i>	
<i>д-р Петър Берон - 1858 (Из „Предтечите на модернизма в изкуството“)</i>	26
<i>поезия за научните биографии и за Възрожденския експресионистичен авангард. Предтеча на Далчев и Гео Милев.</i>	
<i>Радио - 1928</i>	28
<i>Любовица - 1957</i>	29
<i>текст за тъгата и споменаване на обонянето.</i>	
<i>Сталкер - 1979</i>	30
<i>Личността срещу индивидуализма.</i>	
<i>Б. (баналности и обобщения в списъци)</i>	31
<i>цялостен „Аз“ допреди „Буките“; Трафарети написани с любов и ирония.</i>	

край

Какво съм чел, какво съм правил:

0. Атласи.
1. Дялевъ, А. Н. - „Семейно съкровище (домашна енциклопедия). Част I“ - трето издание, София, 1895г.
2. Г-н Франц Кафка - романите и дневник.
3. Градският въздух прави човека свободен - *сборник с документи и материали за средновековния европейски град*, Варна, 1995г.
4. Данелия, Г. - „Кин-дза-дза!“, 1986г.
5. Кираджиев, Светлин - „География на видните българи“, София, 1993г.
6. Сборник със сведения за Кавказ, т. 1, 1871г.
7. Daniel Figgis - „Skipper“
8. Jean-Philippe Goude
9. Mikel Rouse Broken consort & Blaine L. Reininger - Colorado suite & Walk in the woods, 1984-85г.
10. Peter Greenaway - „The Falls“, 1980г.
11. Van Der Graaf Generator - „Aerosol Gray Machine“, 1968г.
12. Zowler, 1995г.

Предисловие

Това е претрупана сбирка.

Това е учебник за учене на четенето - *Читанка*.

Това е моето *преклонение* пред модернизмите и соцреализма; пред средновековната източ(е)на книга и (съ)временните (пост-МОДО) текстове. Към всичките езици и колекции от емблеми, които употребих. И към наш'те символизми и ек-кспресьонизми, изтоците тям подобни, така нататък и...

Това е сбирка *срещу Метафората!*

Буквалното е:то.

А.

Своето като страшно;

Биволският език като сняг;

Курдисвам часовник на джамията,

Навивам чалма върху част от главата -

Ушните кухни стоят отвън,

за да слухувам.

Постилам черджето по локвите,

(не мога да пея:

затуй молитвата ми

звучи като чуждински език...

Лингвистите знаят кой.)

Накляням слънчогледите към земята.

Локвите като не-слънце.

И произнасям разнообразни звукосъчетания в глината

и от бълбукането

се потя:

ЛЮБОВ

(ретроклишета)

катокрава мучейки с кофарните зяпли се вприкитва роглавщица
чарнъ жълтица лустриеща гола с опърпоскани дзъркели ида ме вика ида
изблещен картографеща людски друмища аз пустотията вджеба набола
пъпчица мед лошавиен листак от ловитби врасляк лисичи кво ще ти дам
роглавщице либе лехусата дойка от зор и лентяйство в костилка от кестен
те фъргам туткав айран и тиква пиперна турунджаву горило зяносва
слънчозър и върлина и слязва във глина земята и те втренчвам без стид ей
ме идвам треплив буцинатор снага в дръвесото отвгледал с ихитибар
пиетет и тулум в търбуха мечок сокол във баран ме пипаш стъкмена с
ищах тропла в цъфтена ракиеща вишна усмелила но с капчици пот по
гърбина на круша гюзел и вълчица и сняг под виждите с боязън повдърпа
безстидното мен и мравунешца тръп в гроздобе и убоги неба овъглеят
смрачат и с пукот ноцта става мравча а вбегнати ябълки очните наши
изсрецнати в миж гюрултийстват и ни е и аз катокравна свещен'на любов

ПИСАНЕТО

писането е същеще хранител който жарливо ремеслото загазва късно одюлен вишнап е дебело маане подир смърт(и) на недобивно имане е тяжък глоб с намерение посока и цвилят кобилици в позорището без клюкарка провиснало като железееща бесилка писането е да пипваме хартията с удободвижимо телесо и с око кат дюлбия е дължеене някому свойски орган и зев ишлеме за миниатюри от задрямал калай е кръв по обръчкани свивки за труд подир напън писането е попържане и смятане в депеши със списъци за конекрадство издирвания и възторг е доумявайки буквите преди гласежа предмета и родословието като ищах по хлевоусти-те пързалки на езика е щуране в детеродни случки сиреч пред тичешком сурналата се историясайбийка да мляскам песни ядливост и буква, а до магазина (-власточерпител) пак внезапно зевът разхлопва самото място и свирепското ветрено духло замятва тепърва пасящи книги-сагмали по колци замята набучи наплъоска и гюч (мъка) налегна наслои се в глухината а аз кат циция изсмях дихът си и писмото и сайбийка ги пожирна а писането е драговолно кабардисване на тяло в домошарство и например моят лик е гюдерия и кат птица дърдавец в небесен калаен гюдюл (нащърбен съд) се хрулнах и спеша и тегля и паса същия буквен саг-мал, а таз гюдерия по небосклона на гевгир го обвърща но защипан от гла-гол гърло не мятам и слънце дебело кат хлебно хищение отпира моя облик и памет преди спотайно да се заземи съвсем подскочити та писането е на ужким невъзможно е надничане суматоха и диария в желудък и уста е кърмачка в седало на умъ е достлук и хаерсъз тунеядство и пъплешки срам и да вряскам кат дзилена хухлувица върху трегер а в очите ми цвик все тъй ще е бъде и пак

МИЛОСТ

(Криптограма на свечерието там...)

Се присламчвам
и приподнасям трева кървяща
към оплющаващото
слънце;
плющи жълтото,
опрощава -
необгледано...

В междушепиеето (ми) - две треви:
връхприхлупени
кървиещи
и не затъквам ги
в твое косезлатие развяно.

Развяно косезлатие се свежда
необуздало
Към (не)принесени червени треви...
и хлоп, отприхлупва им небото
езици протяга
слънцестоене в полята
и устни протяга
И ще бъде доматно-очервена пак нощта:

Плющи аленото,
обвинява...

Несъответствия

Призаспие. Притворно смучат ли
върбите
и храстието мълком също
Тебе:

Притворно вият ли
край тялото възлегнало калта
жеравните шии на
жеравните клони

върбите
Тебе: протегнати
изопнати
се стремят към

Тебе:
и белият ти силует
поема го клонака

в храстието се оплита

Ала надвесени над синевата ти
дървеса не я постигат
В призаспието черноплътно
си побледняла
като вишна...

Далнина́ безнебна

Дъ́бник проточен въздига

и мъхнати лесата цъфтят.

Излесени отражения

в парите издишват

придихват...

Невзори отмахват

Вгушени мисли. Довчера.

и разклекнали дънери (спо)дирят небе -

Неначенато още: провличат себе

в далекоглед хоризонт - и

протракват...

Ала снегозадържане бавно

от водите докосва...

И почезва небото. Утре.

протегнати, прецъфтели

примират -

без география...

Остранен Взгляд

...колко е „Объркана” физическата ни География,
гледайки я от Молдова на Юг:
ние сме без *форма* (леко на Запад), „потни” -
Кавказка провинция с огромни спомени.
„Незабележими в левия морски ъгъл” - (Щ.)
(покатерени отвъд Дунава и затиснати Отгоре).
Как е различна Граматиката чута от предградията
на Кишинев и Кагул
(и още повече от „следградията” или ниските брегове
на Днестър) и как спрягаме глаголите си,
неспокойни и за Историята и за Геологията (ни),
вперили очни ябълки надясно, Яржидво.
(покачени; за да прехвърлим взором поне Алпите)
и после антропоморфни:
откриваме наново очуднения си *landschaft* -
като паломници
край черноморското затворено огледало-изход.
в гръб. в лице.
*Слизам от Молдова на Юг,
а отраженията ми навлизат към Киев -
само тук Днепър и Дунав се пресичат.*

домът речникъ

...

(долнолужишко)

2.

гр. Котбус. там. родих се в работнически домк.
„Не прекрачвай свойто kolaso (кръгъ)”. ми рекоха.
и по-теглих (по-четох) към srodk (подземието ни):
Към Дрезден. С веещо се znamje (признакъ) -
своята си антропоморфия, език, жест(ина)...

Дрезден. там. (най-четох) пристигнах в
gow (гробъ) - Библиотеката:
и майсторях географски карти на Тракия...

3.

Будишин. там е източ(е)ната граница на туй
kolaso - реших да я дия и (на)пуснах
Дрезден. Но бях gnily (мързеливъ)
и rotajmny (домашень; потаенъ)...

(горнолужишко)

4.

различна huba (уста; езикъ) чух в
чуждинската hrubl (земя на буци);
изпитах hroza (опасение; страхъ) и
тялото ми се напълни с hnoj (торъ)

5.

Братята мои Ert (=est) (уста) отвързаха
Грозна; изсулиха моята wutroba (сърдце)
и рекоха:
„върни се във Westlimes: Дрезден!” - „вънка!”
А аз Будишина пожелавах пак...¹

¹ На изток всичко е убежно и няма алгебричен limes, т.е. hranica (хранене). Срв. „Потънах в Будишин и не го открих“, Френцел XVII в.

6.

Попаднах в чужда stworba (природа; творение)

и все по струната, по струната съм

подминал Будапеца, Тимишоара, Белград...

Възнесох се w-bohi (горкиятъ) и се

геја (танцъ; хоро) в Ориента.

Тракия - вече тук. Пак няма източна граница,

но поне е/има Място...

(местно)

7.

Тракия: от тук увиждам полето „Будишин“:

подминато. Назапад.

Извън kolaso съм - изгубих Географията си,

жестовете, лужишката стилистика -

У-мен само Граматиката, паметта:

(не) разбрах Историята си²:

и пиша тази История за българите.

² Били сме част от немците (X в.), чехите (XIV в.), Саксония (XVII в.), Прусия (XIX в.), ГДР (XX в.)...

Беларус - приказка

... вадзіць!, донесоха влак-ка в Витебск¹.

„уявіць себе (ціхіе) ваенныя эстрадныя плясэнкаі -
в эти тяжкі кукурузны кэпінні полет-та.

И памреть!” - Шц.

О, вялікіе саціальныя радыны! Да впрегнем устави!

Машиностраеніе, дьержава, душа эст.

1. Науката

Минск. „Академія наукъ” като географск-маніфактурноэ
(с)дружэство за піесы и други тъкани.

Играни въ яхъри покрити със цинк и билюр² с
топлоподавания кѣм очи и жлезы. -

Играни въ Арматурный Цехъ Дэржавы (= театъра).

Прогресът е единственият морал!

Нека беседваме за културологичната липса на море...

2. Стопанство

Рудничарските печи в [родината на рждясалі полэта]* са
държавная революционная собственность

и дают тлъсто,

черно, женско мляко: Желязо, мед и кървина.

И източния *Роман-житие*.

От вехт калай все още се изливат дзвѣнци за
колхозы и Пределы.

Да може знаците отново да станат Знамена!

¹ Историята (е) почва с устав и механика.

² Зрителна трѣба, далекоглед от кристално стъкло.

3. Истoрията

1635, *Виждането*.

1635: Цехови социал-революции

срещу, възник,

против Polska jabłokowa ziemia и Русская широка душа.

...изяждат всичките зеници на чуждото -

Така се явява в Блрс театърът и виждането.

1690, *Архитектурата*.

1690: *Глядзецъ!* Барокът против

(выбирацельная) западна память. Строшат

костите на дланите и одират очния ви плод

- така изплува Одата, химнът, белоруският допир,

Самабытна идеология и

Философия експериментальными науками.

Яшче ніколи не было такъв Изток; изтічанье

както Беларусь-земля! Ох, Евалла ябанджійо!

От 1754 до днеска, *Плакатът*.

1754 - : Възходъ къмто тупикъ.

О! [Кастрацията с штипки на деца]* ражда

режисьорството им, Киното,

лозунга, погребението като изкуство и небето

като очерк - сгънки, наноси, утайка. Да четем!

Да четем! И Естрада на блрс -

земно, кърваво пране под

сутрешния градски тоалет.

...

Помощ! Хачу выйси³ из істории!

4. Беларусць умря!

Оловните й, меки коне подтичаха по/след Слънцето;

в посоката му. И страстно забравиха

къде е бакъреният Истанбул, Кападокия, Никея...

Здравей!

³ Выйси - Да изляза, изпълзя, гледайки назад.

Кавказъ

(операционализъм)

Моят дом срещу моята крепост

Отвикнах.

Театърът е единственото старо хътърство (ars; art).

И тук, при осетинците Образъницата (historia) е театро.

(отдалеченост).

Ударенията върху предметите се изме(с)тват.

И механични предприятията се задвижват с Грамофони.

Всяко пред-приятие - песен.

1. Азърбайджан - песен първа

„Каруци след каруци, във всяка каруца по кораб
- тумбести дървени кораби... Удавници-говеда пасат.

Пасат и ми пеят...”

О, моя Родино - центробежните твои полета върху

мъртви биволици и трудни жени.

С подложка - Черен, меден Иран.

Как да запазя органите ти от бягане

и от подобие?

И най-големият Страх - тук земята има Посока.

2. Армения - песен втора

„...той в шепа държи Църквата, а вътре се блъска народ.

И в същата длан - Арарат. Гората и обществото бяха едно.

Оставете ни сами. Оставете ни самотни.”

...Но тук няма бесилки!?, и значи няма Уредби, няма надежда...

Историята е проста словоформа,

запазена в нервни стомах и уста.

Потомясан стърча, а у дома акварелът

е нетрайност на областта:

там е опасно, но Творкиня съм аз:

Стоя в място и чакам новия Модернизъм:

има Бог - и това са Другите...

3. Грузия - песен трета

„Да остана бащиния без грузински очи и
да отметна, забравя - че само тук има стълбове до небето
и жици в пръстта. Проклет да съм тогава: Оставенец.”

Черно море е най-средиземното - то е Архив и ишлеме,

Единственият прилаз на глубоките византиуми
към Севера. Нашият усън - безполезната зирка.

А нощта тук е състояние на веществото:

ето - в-вото си извърща полека утробата навън
и в мрак Звуките попиват в телесното -
всеки предмет(нат) със свой глас през нощта.

...Отвикнах, но се връщам.

В Кавказът ми. И ужасът от това, че има ехо.

Per-Sonare

пиеса

(режисьорски решения върху Бергманов текст срещу латините. Дневник; четвърто описание:)

Действие: Гьотеборг. 1943. theatron.

Аз/той има(м) любима (Щ.): тя е буржоазна, уютна Ниша.

Умението ми е да боравя (борави) с посредственост:

Лупи (oculus), Огледала (mirare), Светлопоглъщатели,
десог-прожектор и Антикварен реквизит, аматьори.

С умивалник-тоалетна и Жени. Това ми е Списъкът.

Режисира(м) „Синята птица” - Морис Метерлинк.

Действие: Хелсингборг. 1943. ноември.

Директорнакинематографа съм/е.

Мизансцени дебели чертежи с мек молив.

Вехтата рампа е наклонена и актьорите падат.

Без прибори вече работя. Винилна music от грамофон с ръчка.

Получава(м) Язва (и кожна); тежък синусит.

Използва(м) архиви от 1918 -

[„репетициите-в-гримьорната са истинският театър...”]*

прав-я/и „Процесът” по Франц Кафка:

premiere! premiere!

...

Действие: Малмьо. 1961. Ето - Тежък, сладък мирис

от тялото ми/му и краката: Започва се.

Бергман все повече обича буржоазията. Изкуството е само за нея.

КРАЙ

Забравени научни изследвания - Leibnitz

(Из „Предтечите на модернизма в изкуството”)

Leibnitz отглеждал „шипящи съгласкови Животни”;

отлагал Кариес в зъбите им, мозъка:

и определял промените в Граматиката им.

В систематизирани Таблици

полагал Органи и Крайници в йодов разтвор.

В Периоди съставял fabula (баснь)

и отделял (утаявал) Малките им. Добже!

Басните се отл-и/у-чавали от Словото -

почти се явили Вторични Моделиращи Системи:

Той бил Пред(и)течът...

(на Него кръстили село в СССР; вж.)

(...е средство (уред) за анализ на жестове...; вж.)

...

Малките им - умирали; в ужасна агония в пяна.

Така Модернистът „вниде”:

Земята est обла; [забрави гласните в Опита]*.

Сънувал таблицата с

логическите си tractatus (трахеи),

Leibnitz е Opera (дяло). Das Opera.

Четял на глас буйни Лекции в Preßburg.

със Стерилизиран буркан „кървава пяна” до себе.

На катедрата. И се извинявал. Четири пъти:

„О, бялата престилка на Логиката”.¹

¹ И дължи, всичко дължи на Ян Коменски - „In Comenii obitum”.

1.

Имал 3 жени, два брака: две деца - *Wolfgang, Karla*
и други роднински връзки.

Получил Кариес в костите: чрез утайка.

Починал с 1 старо око, възрастни гласни струни -
invalid (юрид.). В пожар.

Камериерката изхвърлила опушените Буркани.

Rousseau е повест

(Из „Предтечите на модернизма в изкуството”)

Rousseau¹ - французън - но по силов избор.

1729 - Напуска цеховете за кожа в Верн

с торба влажен хляб, който ще съхранява до смъртта си.

Яребица на дребнобуржоазния си вкус.

1742 - Paris. О, и въз:питава баща си Емил, лови дебели

пеперуди и ах! как обича Природното...

[Ражда имена и дъщери]* - полага ги в клетка - и страда, страда...

като бозайник.

1. Оеснафяване

1745 - Охранва се като метеоролог и преписвач

на Бахови Ноти²

и дотолкова умел (о! сторва нотите Иконни, Образни),

че Орега (дяло) той изписва, но пенсия не получава...

(за Operata - срв. Leibnitz...)

Изследва кръвотеченията и урината на жена си и

на голямата си дъщеря - за либретото.

2. Оеснафяване

В лоното повръща се от сифилис болен. Два месеца

скита по нощните ъглове по чорапки и с ноктя. О, Птицо...

О, дружба, другаруване, родино, ...

На Коледа поражда

„...произхода и причините на неравенството

между вещите и между хората”, 1755.

И втората си метеорологична Орега

преди това...

¹ Читателите може би ще усетят, че Rousseau в своето поведение е по-скоро имитатор на *предтечите на модернизма в изкуството*...

² Преписването според Rousseau е било творчество (122); и за разлика от композирането, преписването на ноти е графика *след* музиката - единственият случай на съчетаване на интерпретацията с имитацията (123)...

3. Оснафяване

Мелодията е над хармонията и процедурата.

Климатът определя формата на управление.

Изкуството идва от безделието и разкоша.

Селянинът е най-здравата част от обществото.

Но Женева го поглъща с данъци.

д-р Петър Берон - 1858
(Из „Предтечите на модернизма в изкуството”)

д-р Петър Берон е (в)Име, към него после тяло, членове.

закърняването:

(Детството му е От Домакинство към Стопанство.)

И чути бабини деветини: „Породи на себе си крайници (да не изтечеш негде); -
кървавици копитни обуй...

Внимавай, предметите плюят!

И със шкембе - велико опнато пряко
на небесата - да станеш Стопан.

Да зяпаш ба-бозуци - да помнюш! И облечи славянското
повлекло като свод!”

Берон е Зрелище.

Ползовит; и органи разтвори за прегръдка.

преобръщането в:

(Юношеството му е От Землемерие къмто Педагогия.)

а) Чловека е повече от растението:

:(без ирония?): ...той (Берон) има осъзнато и живо отношение към Растящите.

Той е с/у ръководните индустриални начала
и е за всемирното благополучение и тяготение...

б) Понятията са мускули, тела, флуиди.

Падането на телата -

единственият (действащ) морален закон-указ (на вещта).

ПОДСИЛВАНЕТО:

(Зрелостта му е От Индустрия към Морална и Физико-хим. Ф-фия)
И предметите изплюват имената си в устата ни.
Така е.

Ето: Еластичността увежда
до оргазъм на веществото; А плътността (му)
и масата на словото е зюгма - (съ)единение на телесността!

Изведнъж из „*славянското повлекло като свод*” поджигателно зейва
с ярост поезда-наука.

ВЪЗВРЪЩАНЕТО:

(Възрастност: От размисли към Деловодство)
Ах, смелостта на физическата причина на живота.
Логическият ум е зависим от флуидните ни сетива.

Тежестта на вещта:
е от моралното унищожение на движението:
ухватът и спирката на тялото
(като нрав(ственост) и плът(ност)).
затова се върна и мъртвата утроба.

ВЪЗМЕЗДЯВАНЕТО:

(Смъртта му - Обратно към глагола)
Има портрети, има Икони -
портретът е разклонение; пред иконата се прекланям.
А философският доктор Берон е Образ...

За любовта към славянството:

От естествената Зюгма
Орган се хлъзна по купола с глас
И се стъписа долу на части.

Радио - 1928*

по Маклуънци

Замисленото зяпло в безкрайното
Шаренето с/върху очи
Ухото-фуния с тръбичка; склад за места

„Туловищата ни са композиции от думи
в неизразима звуково История.”
много извивки, времена и точки
току-що.

Историята се обръща на Утайка.

задатък слепота
(благородни свободните сетива)
Известието е жидкост в ухото
като мрежа. Лихота.
Ухото...

:подсилва

:възвръща

Ембрионална слепота.
Племето е границата на света!

- и нощният улов на тънки души
- възбудата в тембъра
- ображението, Лицезрението и Сън
при разговорничество;
- стимулации...
- „нощта ни е дадена по природа”
- ...

днес - разполовяването на пола
„Общност от самотници” - дали наистина
е банално?

Винаги някой нощем.
Винаги някой нощем.
О, самотата на „machines,
моретата” и хората!

Желанието за пипане с крайниче.

*Всички, всичко сме включени само
чрез Глас.*

преобръща в:

radio

закърнява:

Окото (о, да видиш Луната и времето!)
Снимката (като Фактът.)
Печатниците - (ах, стават мудни
железници с въглища.)
Жиците (оплитачи небето, по които се
сепват, обесват пилци.)
.....

комшийството, Старата Англия,
телесното, линейното, west, радио,
вещ, вещественото...

* чете се и от средата (radio) навън, настрани.

Любовица - 1957*

Тъгата по инквизицията и totalitarismus.
Е-то - Отдояване: на върволица от
играещи баби със нож.

„Изкуството срещу нрава като
вдлъбнатина; не (още) зев”
(Костенечки)

Органите са отделени, менливи.
Груповото пушене и пръстите на
ръката като вулгарност.
(Пантомимата.)

:подсилва

„Числото е нещо, което не се дели, а
умира, както и човек
в еротиката.” - *Щ.*

Не, няма да моля лесничея за месо?

Болка от Тялото-на-показ.
Страхът на оп(ъ)натата Кожа.
Месожадност.
Главата ми е кепче с вряло вино.

преобръща в:

erotica

:възвръща

закърнява:

Втората аналогова култура.

Кукла(рите); желание за звук от
акордеони.
С нагорещен безир си омазвам
лицето.

Скулптурното.

Древняя Греция

Велелеп в графически представи.

Есента като глагол, замах.
Обонянието (на Кавказ) (О, без
ноздра е ландшафта...)
Писмото и Ухото.
Светлосенките в устните като очи на
дебела кобила.

Детскитъ маслини въ
слънчогледовата оливия като
еротика.

Соцарта като труд.
Веенето разпръсква материята,
веществото.

Далнић безнебен дъбница
проточена издишва
и мъхнати лесата врещят...
вкоченяс и спастрат;

* чете се и от средата (erotica) навън, настрани.

Сталкер - 1979*

на Тарковски -
недовършено...

Милиционери умислено пушат край
Зоната.

Личността срещу индивидуализма.

Славянските стаи с влага,
претъпкани с огънати хоризонти.

Да стана пионер и да построя чугун-
комин със свой Дух.

Съветската естрадна музика.

Славянското ухо и място.

Душата на заводската култура.

:подсилва

преобръща в:

сталкер

:възвръща

закърнява:

Византийските трактати и
Медицината като творба.

Вярата в Историята.
Живописата и цирка.
Мрежата.

Степта е уклон - влечение към
отечественото Място.

*Тялото се разпада на шум и
светлина.*

Рубльов, Брьогел.

О, моя дворъ (aula)
на душата е

Чиновничеството има душевност.

цял живот в грамади вещества.

* чете се и от средата (сталкер) навън, настрани.

Б.

(баналности и обобщения в списъци)¹

Майката като вредна Чуждина.
Книгата като механичен Стомах.
*„Парче ябълка оставих днес
В моята алуминиева купичка;*

и излязох вън.

*Половин душа давам,
за да знам, че не съм се лъгал...”*

Аз:

Неуспешен кинематограф и режисьор.
Хваля войната и мъжественото общуване.
А съм дъсчен циганин с два лакътя дебели клепащи.
Не обичам надеждите и излишната свобода; и
Добре е, си мисля, че индивидуализъмъ свърши.
И ще кажа: „Еснафи, Ние сме
разровени гробове край вашето щастие.”

Буки - списък към Аз:

Дебелашката реч, която използвам. Яростта на народа, около която ще тръпна. Трудът, географията и механиката във всеки детайл. Мемоаристиката. Укриването на име във вещ. Графиките за игра и памет.

Словото като *laterum confectio* - лайнотворие:

*„...И моите тромави, разкъсани кавказци -
отхранвани с История и унижение;
И вече липсващата душа за Спасение” -*

...Е:то. Това всичко е моята кръв.
Запалете я!

¹ Тук предпазливо всичко е образувано от клишетата. Смятам - така трябва да се пише вече - крайно време стана. Аз лично няма, но се постарях да събера един финал-патетика като отворена врата към бъдещото стихоплетство.

ВВВ Е:то.
българска

Литературен вестник

Първо издание в 400 бройки

Редактор: Бойко Пенчев

Художник: Съдбина Видинска

Предпечатна подготовка: www.a4grafik.com

Излязла от печат: декември 2000

Печат: „Вулкан-4“

ISBN 954-9602-14-1

ВБВ е автор.
На поетични и
прозаични публикации
от всякакъв род -
(пише главно за
конкурси или по поръчка).
Има завършено средно
образование.
Член е на „Редакторска
група ВБВ“ и на
групата „Дыр Рязущ“.
Проявява интерес
към Географията.
Автор е на интернет
страницата
„Мрежа ВБВ“.
Бори се срещу
индивидуализма.

Литературенъ
вестникъ